

243 GRY

Fast og værdigt

Mør - ket vi - ger, Da - gen sti - ger, Klok - ker ki - mer højt mod Sky,

Hel - hest snub - ler, Fol - ket jub - ler mod det un - ge Mor - gen - gry.

1. Mørket viger,
Dagen stiger,
Klokker kimer højt mod Sky,
Helhest snubler,
Folket jubler
mod det unge Morgengry.

2. Øjet skimter,
Guld som glimter
under Slesvigs sorte Muld.
Hjertet bæver,
mens vi hæver
Slægtens dyre Arveguld.

3. Freja kommer
med vor Sommer,
spredt ud sit gyldne Haar.
Gennem Skoven,
over Voven
Lykkens lyse Vogter gaar.

4. Slukt er Sorgen,
Glædens Morgen
rinder op, trods Suk og Savn,
mens i varme
Moderarme
sødt vi nynnere Danmarks Navn.

Hansigne Lorenzen